

ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ, ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΕΤΡΟΥΝΙΑ GOSPOD POSTOI, IMETO I'E PETRUNIJA

Σκηνοθεσία: Τέονα Στρούγκαρ Μιτέφσκα

Σενάριο: Τέονα Στρούγκαρ Μιτέφσκα,
Έλμα Ταταράτζικ

Ηθοποιοί: Ζορίκα Νουσέβα, Λαμπίνα Μιτέφσκα,
Στεφάν Βουζίσικ, Σουάντ Μπεγκόφσκι,
Σιμεόν Μόνι Νταμέφσκι.

Φωτογραφία: Βιρζίνι Σεντ-Μαρτάν

Μοντάζ: Μαρί-Ελέν Ντοζό

Χώρα: Βόρεια Μακεδονία, Βέλγιο, Γαλλία,
Κροατία, Σλοβενία. (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 100΄

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

5 Βραβεία και 8 Υποψηφιότητες

- Berlin International Film Festival 2019, 2 Βραβεία
Guild Film και Οικουμενικής Επιτροπής.

- Motoun Film Festival 2019, Βραβείο FIPRESCI
Καλύτερης ταινίας

- Seville European Film Festival 2019, Βραβείο
Καλύτερης Ηθοποιού στη Zorica Nusheva.

- Slovene Film Festival 2019, Βραβείο Vesna στη
Teona Strugar Mitevska

- Πρόσφατα (Νοέμβρης 2019) κέρδισε το Βραβείο
του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου LUX για το έτος

2019.

- Η ταινία κέρδισε Το Βραβείο Lux για το 2019 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ξεχωρίζοντας μεταξύ
σημαντικών υποψηφιοτήτων.

Σε μια κωμόπολη της Βόρειας Μακεδονίας μια
μοναχική νεαρή κοπέλα βουτά στο ποτάμι και
πιάνει το σταυρό των Θεοφανίων, προκαλώντας
αναστάτωση στην ανδροκρατούμενη τοπική
κοινωνία.

Με Βραβεία στο Διαγωνιστικό Τμήμα του Φε-
στιβάλ Βερολίνου, πρόσφατα κέρδισε και το
ευρωπαϊκό βραβείο LUX, για ένα σκηνοθετημένο
με ρεαλισμό, χιούμορ και κοινωνική ευαισθησία
σατιρικό δράμα ηχηρών μηνυμάτων.

Απελπιστική καθυστέρηση. Τρομερή υπανάπτυ-
ξη. Αξεπέραστη θρησκοληψία. Και ιλιγγιώδης
φαλλοκρατία. Όταν σε κάποιο χωριό της Β. Μα-
κεδονίας μια μεγαλοκοπέλα βουτάει στα νερά των
Θεοφανείων και πρώτη αυτή αρπάζει τον τίμιο
σταυρό-Αποκαλυπτικό! (Δανίκας, 2.5 *)

Κοινωνικός ρατσισμός, σεξισμός, θρησκευτικές
προκαταλήψεις, στοιχειοθετούν ένα κοινωνικό
δράμα με ξεκάθαρες πολιτικές προεκτάσεις,
σκηνοθετημένο με σωστό ρυθμό και νεύρο. Η ερ-
μηνεία της Ζορίτσα Νούτσεβα χειμαρρώδης.

Η μετα-γιουγκοσλαβική πραγματικότητα της Βόρειας Μακεδονίας και η θέση της γυναίκας μέσα της επανέρχονται ως θέματα μπροστά στο φακό της Τέονα Στρούγκαρ Μιτέφσκα («Γεννήθηκα στο Τίτο Βέλες») και σε **ένα σατιρικό δράμα, το οποίο ξεκινάει από μια κωμικοτραγική σύμπτωση**. Σε μια βορειομακεδονική κωμόπολη μια μοναχική νεαρή κοπέλα βουτά παρορμητικά στο ποτάμι και πιάνει το σταυρό των Θεοφανίων, προκαλώντας αναστάτωση στην ανδροκρατούμενη τοπική κοινωνία. Αρνούμενη να τον επιστρέψει, συλλαμβάνεται από την αστυνομία και προσάγεται στο τμήμα, από το οποίο θα παρελάσουν η νομική, η εκκλησιαστική και η πολιτική εξουσία, το αγανακτισμένο πλήθος, τα ΜΜΕ και μια βαθιά κομφορμιστική νοοτροπία που παγιδεύει όλους τους εμπλεκόμενους σε έναν αναπόδραστο κύκλο. Όπως και στο «... Τίτο Βέλες», η Μιτέφσκα δείχνει με το δάχτυλο τους υπευθύνους της όλης φάρσας, **αλλά νοστιμίζει με χιούμορ και σκηνοθετεί με ρεαλισμό αυτήν την ηχηρή κοινωνική καταγγελία**.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Η σάτιρα της Τέονα Στρούγκαρ Μιτέφσκα από τη Βόρεια Μακεδονία, βάζει μια γυναίκα να βουτά για τον σταυρό των Θεοφανίων και μαζί τα βάζει με την πατριαρχία, την εξουσία και τη λατρεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Βραβείο Οικουμενικής Επιτροπής Φεστιβάλ Βερολίνου 2019.

Στηριγμένο σε μια απολαυστική ερμηνεία της Ζορίτσα Νούσεβα, μιας κωμικής ηθοποιού στον πρώτο της σημαντικό ρόλο στο σινεμά και σε ένα σενάριο που προσπαθεί να κρατήσει ίσες αποστάσεις από την αιχμηρή σάτιρα, την γελοιοτητα και την απελπισία απέναντι σε μια αμετακίνητη αρτηριοσκληρωτική κοινωνία, το «Υπάρχει Θεός, το Ονομά της Είναι Πετρούνια» βρίσκει έναν ενδιαφέροντα τρόπο να μιλήσει για κάποιες πολύ γνωρίμες παθογένειες της βαλκανικής χερσονήσου αλλά και για την θέση της γυναίκας στον κόσμο των ανδρών ασχέτως γεωγραφικών περιορισμών.

Τοποθετημένη σε μια θλιβερή πολίχνη της Βόρειας Μακεδονίας, το φιλμ μας συστήνει την ηρωίδα του από το πρώτο κι όλας πλάνο, μια ελαφρώς παραιτημένη 32χρονη γυναίκα με σπουδές αλλά πια χωρίς φιλοδοξίες σε μια χώρα όπου το να βρεις δουλειά δεν είναι καθόλου εύκολο ειδικά όταν ένας υποψήφιος εργοδότης της, της ξεκαθαρίζει ότι δεν θα πάρει την θέση γιατί «είσαι τόσο άσχημη που δεν θέλω καν να σε πηδήξω» -αφού όμως πρώτα έχει βάλει το χέρι του ανάμεσα στα πόδια της.

Η Πετρούνια μοιάζει με μια σφιγμένη γροθιά, με ένα τεντωμένο λάστιχο έτοιμο να εκτοξευθεί προς έναν στόχο -συχνά την ίδια την μητέρα της και συχνά δικαιολογημένα, αφού για παράδειγμα καθ'οδόν προς την προαναφερθείσα συνέντευξη, εκείνη την κυνηγά για να της υπενθυμίσει να πει ψέματα για την αληθινή της ηλικία.

Και η έκρηξη της θα έρθει με μάλλον απροσδόκητο τρόπο, όταν ανήμερα των Θεοφανίων κι ενώ οι άντρες βουτάνε για τον σταυρό, η Πετρούνια θα τον

δενει να περνά από μπροστά της θα πηδήξει στο νερό και θα τον πιάσει. Και παρά τις έντονες αντιδράσεις των λεβέντηδων της πόλης για το πως μόνο οι άντρες έχουν δικαίωμα να το κάνουν και τις παραινέσεις του ιερέα, θα αποφασίσει ότι ο σταυρός της ανήκει και δεν θα τον γυρίσει πίσω, ακόμη κι όταν βρεθεί στο τοπικό αστυνομικό τμήμα, έστω κι αν δεν έχει επισήμως συλληφθεί.

Με τις αστυνομικές αρχές, την εκκλησία ακόμη και την μητέρα της να προσπαθούν να την πείσουν «να λογικευτεί» το πλήθος των οργισμένων ανδρών να συγκεντρώνεται έξω από το αστυνομικό τμήμα και μια τηλεοπτική ρεπόρτερ να βλέπει στο πρόσωπό της μια ηρωίδα εναντίον της πατριαρχίας, σύντομα η «ξεροκεφαλιά» της Πετρούνια παίρνει πολύ μεγαλύτερες διαστάσεις απ'όσο και η ίδια μπορούσε ποτέ να φανταστεί.

Η Μιτέφσκα μπορεί να μην λέει κάτι αληθινά καινούριο, και να μην αποφεύγει ευκολίες ή κοινοτοπίες ή και κάποιες επιλογές που μοιάζουν αταίριαστες -όπως για παράδειγμα το αναδυόμενο ρομάντζο της ηρωίδας της με έναν τρυφερό αστυνομικό / σωτήρα κάτι που την κάνει να φλερτάρει με το κουρασμένο κλισέ της «δεσποινίδας σε κίνδυνο»- αλλά σε γενικές γραμμές **η ματιά της είναι τολμηρή, έξυπνη και ακανθώδης**.

Για κάθε διδακτική στιγμή ή ατάκα όπως το «είμαι γυναίκα, όχι ηλίθια» (οι οποίες πληθαίνουν στο τελευταίο μέρος της ταινίας) η Μιτέφσκα και η Νούσεβα δίνουν στην Πετρούνια αρκετές ευκαιρίες να γίνει ενοχλητική, ακόμη κι αντιπαθής (όπως σε μια σκηνή που κυριολεκτικά δέρνει τη μητέρα της) κατορθώνοντας να μην ζαχαρώνουν το χάπτι μια ταινίας που ακόμη κι αν ενδιαφέρεται να ικανοποιήσει το κοινό της, δεν φοβάται να ποτίσει το χιούμορ της με «δηλητήριο». Και κυρίως να βάλει στο στόχαστρό της οποιαδήποτε κοινωνική σταθερά ή θεσμό, από την εκκλησία, την αστυνομία, την οικογένεια και φυσικά την πατριαρχία, μέχρι την διεκδίκηση της ιστορίας του Μέγα Αλεξάνδρου από την γειτονική χώρα. Όταν ο διοικητής της αστυνομίας μαθαίνει ότι έχει σπουδάσει ιστορικός την ρωτά ποια είναι η αγαπημένη της ιστορική περίοδος για να σοκαριστεί από το γεγονός ότι δεν «σέβεται την ιστορία τους» όταν εκείνη του απαντήσει ότι δεν είναι αυτή του Αλεξάνδρου, μα η Κινέζικη Πολιτιστική Επανάσταση.

Κι υποθέτουμε σε μια χώρα σαν την Βόρεια Μακεδονία που στηρίξε το σύγχρονο αφήγημα της ύπαρξής της σε μια επίμονη, προπαγανδιστική «αλεξανδρομανία», μια τέτοια άρνηση είναι πιθανότατα η πιο μεγάλη προσβολή.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

TEONA STRUGAR MITEVSKA

Γεννήθηκε το 1974 στα Σκόπια, Γιουγκοσλαβία.

Φιλμογραφία: 2019 Υπάρχει Θεός, το Ονομά της Είναι Πετρούνια, 2017 When the Day Had No Name, 2012 The Woman Who Brushed Off Her Tears, 2007 Jas sum od Titov Veles, 2004 Kako ubiv svetec, 2001 Veta (Short)